

"ΥΠΟΜΟΝΗ ΩΣ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΗΝ"
Ραδιοφωνική σκηνή του Ε.Ε.Υ.Σ.Τ.Α.Θ.Ι.Δ.Η

.....ή λύρα ύποκρούει έλαιφρά.....

✓ - Ο - Πατές γλυκειά μου λύρα, για νά φέρης στή θύμηση τόσες καλαμνήσεις. Πατές δοξάρι μπαλά πάνω στίς τρεῖς συντατιριασμένες χορδές, για ν' ἀκουστῇ λυπητερά, ~~██████████~~ δήχος δ μακρόσυρτος, πού δλο μακραίνει σάν τόν καπνό πού χάνεται στοῦ ούρανού τά μάιρη.

Λύρα μου διμορφη μαζί ότι χαρούμενη λαλιά σου έχεις ήτοι αύτη μάποιο παράπονο.

"Έχεις προέλευση *Ελληνική, ~~και~~ πήρες τή μελωδία από τή Βυζαντινή μουσική. Χιλιάδες χρόνια Έλληνες χριστιανοί έκαναν στό θρυλικό ή δυτικό, στή χώρα τῶν Κορυνθίων, σένα λέγαν τό μυστικό τους τό μεγάλο, μέ σένα λύρα μου τραγουδούσαν τίς χαρές τους, τίς λύπες τους. Μέ σένα μοιρολογούσαν τούς καθημούς, τούς πόνους, τά βάσανά τους.

.....ή λύρα σταματά.....

✓ Ο - Πολλούς αιώνες έζησε δ 'Ελληνικός λαός έκανε στά παράλια τοῦ Εύξεινου Πόντου. Καὶ ή 'Ιστορία τοῦ Πόντου σάν ένα κομμάτι τῆς 'Ελληνικῆς, μᾶς δίνει ήτοι αύτή τίς δικές της δόξες, τούς δικούς της θρύλους. Είναι τόσο μεγάλα τά πατόρθρωματα τῶν Έλλήνων, έχουν τόση γενναιότητα οι Έλληνες, έχει τόση δόξα ή 'Ελλάδα, πού φτάνωμε στό σημετο νά πούμε πώς οι Έλληνες ώς ένα θαύματος έμαναν ότι έμαναν για νά ιρατήσουν τή χριστιανοσύνη μαζί νά δώσουν σ' δλους τούς λαούς τοῦ ιδρυμού τῶν Πολιτειών.

Μέσα στή σκοτεινή άτμοσφαιρα, στίς δύσμολες παταστάσεις, μάτω από ζένη έπιμράτεια, δ ύπόδουλος 'Ελληνικός λαός ζούσε μόνο μέτην έλπιδα.

Καρτερούσε πάντα τήν 'Αναστασή του. Καρτερία λοιπόν μαζί ύπομονή μαζί, ή ήμέρα τοῦ λυτρωμοῦ δέν θά άργούσε νά φαντή.

✓ Εγγ. Γιάγια, γιατί είσαι μέτσος μόνον στεναχωρεμέντσα;

✓ Γιαγ. Τερψ ρίζα μ' ιαρσή τά ρημαγμένα παλάτια μαζί τ' έρημα τά Κάστρα τή Τραπεζούντας, τά παλάτια τή βασιλιάδων μαζί.....

✓ Εγγ. Τίνος βασιλιάδων; Ήτο παλάτια μαζί ντο Κάστρα;

✓ Γιαγ. "Εεε... έγιονόπο μ; ντο νά λέγω σε:..."

✓ Εγγ. "Εγώ γιάγια θέλω νά λέσ με παραμύθια. "Εξέρτσος πόσ δεκάδες άγαπων τά παραμύθια; Ημέρε γιάγια παραμύθια;

✓ Γιαγ. "Απάντων πά μετοικεία σε μόνον παραμύθια δμοιλίζενε." γένταν παραμύθια.

- ✓ Γιαγ.- "... είντε· Αἱρετάντ· π· ἐφύλατνετεν τήν πατρίδαν, μαῦρ· βασιλεύντ· τῇ Κομνηνῷ τὸ γένος ποῦ εἰστεν;
- ✓ Εγγ.-· Βοιλλωσες γιάγια τὸ παραμόθ· οἱ ·Αἱροτάντ· ποτος εἶν; Ντο εἶν· ·Αἱρετάντ·;
- ✓ Γιαγ.-Σά παλαιό τὰ χρόνιαδοῦτα ὅλια τὰ χωρία μουν ἔταν σό κράτος τη Ρωμανίας. Τρανοί βασιλιάντ· ἐβασίλευαν ἀμον τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Τσιμισκήν. Καὶ μάσι μακρά, μόσχην ·Λοΐαν μερέαν ἐντούναν κι ·Ἐρχουνταν πολλοί ~~πολλοί~~ Αράπ·, τοῖς πολλοῖς.
- ✓ Εγγ.- Κι ἀτοῖν οἱ ·Αράπ· ἐτρωγαν μικρά παιδία; Εταν πολλά μάῦροι; Ναὶ γιάγια;
- ✓ Γιαγ.- "Οχι δχι· ·Επάτναν τὰ χωρία μουν, ἐρπαζαν ἔντιναν εὔρημαν καὶ ἐδεβῆναν πλάν, ἐπέγναν σ' ἐκεινέτερα τὰ χωρία. Οἱ ·Αἱρετάντ· τίναν εἶπα σε ἔταν τ' ἐμετέρ· Δυνατά παλλημέρια, ἐκυνήγαναν τ' ·Αράψ·, ἐντούναν ἀτο· κι ·Ἐρίαζαν μάπαν σᾶ συνδρια.
- ✓ Εγγ.-· Εξέρτο· πόσον μάγαπῶ τ' ·Αἱρετάντας γιάγια; ·Υστερα γιάγια;
- ✓ Γιαγ.- Μά χρόγια ἐδεβῆναν καὶ τ' ἐμετέρ· οἱ Ρωμαῖοι πολλά ύποφέρναν. οἱ ·Αράπ· ἐταν πολλοῖς. ·Εντούναν κι ·ἐδεβῆναν τὰ συνδρια, ἐπάτναν τὰ ἐμιλησίας, τὰ εἰδήνας, ἐπῆναν πολλά καμά. ·Αμαν οἱ Ρωμαῖοι τ' ὁμούτια κι ·ἔμοφταν ·Επαραιμάλναν τὸ Θεόν νά γλητών· ἀτο·, νά ἐβγάλ· ἀτο· μάσι φόβους καὶ νά ἐλέπνε μόπρα ήμέρας.
- ✓ Εγγ.- ·Υστερα γιάγια;
- ✓ Γιαγ.- ·Υπομονήν ἐπῆναν οἱ Ρωμαῖοι. ·Επερμέναν μάποιον λαμπρήν, μάποιον ·Ἀνάστασην. Τρανόν κανόν ἐπλῶθεν σὸν ιδσμον. ·Ινας τρανός βασιλέας ἀτότε ἐρθεν ἀδά σήν Τραπεζοῦνταν. ·Εποίκεν πολλά στρατόν καὶ ἐστεσεν δυνατόν βασίλειον. Κομνηνέ ἔλεγαν ἀτον. ·Ο Θεόν ἐδέκεν ύπομονήν καὶ ἐρθεν ἡ λαμπρή καὶ τὸ Χριστός ·Ανέστη. ·Εδέβαν κι ·ἄλλα χρόνια. Πολλοί βασιλιάντ· ἐβασίλεψαν ἀδά σήν Τραπεζοῦνταν. ·Αμαν ξάν τὸ καάδν ἐφᾶνθεν. ·Άλλο ἔθνος ἀτώρα ἐντῶμεν καὶ ἐκρέμφεν τοῖς Κομνηνούς. οἱ ἀντεχριστοῖς:
- ✓ Εγγ.- Καὶ οἱ Ρωμαῖοι υστερα ντο ἐποίκαν;
- ✓ Γιαγ.- ·Υπομονήν, ύπομονήν ἐποίγαν καὶ ἐπερμέναν.
- ✓ Εγγ.- Τίναν ἐπερμέναν;
- ✓ Γιαγ.-Τήν λαμπρήν ἐπερμέναν, τήν ·Ἀνάστασην.

- ✓ Βγγ.- Γιάγια ποτον λαμπρήν; Κάθεν χρόνον ντό ξέρται; Τό Χριστός 'Ανέστη μέ τά κόκκινά τ' ώβά;
- ✓ Γιαγ.- 'Ατό ή λαμπρή ξέρχουτον πάντα.' Άραν οι Ρωμαῖοι ἄλλο λαμπρήν έπειρμέναν κι 'ἄλλο 'Ανάστασην.' Επίστευαν μέ τήν φύν σδν Χριστόν κι 'έπαρανδλναν ἀτον νά άνσταιν' κι 'έκεινούς.
-παίζει ή λύρα.....
- ✓ Ο.- Καρτερία, ύπομονή, πιστή. Μεγάλα Ιστορικά γεγονότα έματαίωσαν τίς έλπιδες καὶ τά δνειρά. Οι κατακτητές έμονιμοποιήθηκαν καὶ λυτρωμός δέν υπῆρχε. Ο 'Ελληνισμός τοῦ Πόντου ξέπεπε ἄλλοῦ τώρα νά στρέφη τά μάτια, πρός τή μεγάλη μάνα, πρός τήν 'Αλλάδα.
-παίζει ή λύρα.....
- ✓ Βγγ.- Γιατί γιάγια τό μάτιας είνι ηλιατμένα;
- ✓ Γιαγ.- Ή ειλαγγώ ρίζα μ'. 'Ιναν μιμρόν καράπονον μόνον έχω. Θερώ τό πέραν τά ραχία, τά χωρία ντό άφινομε καὶ θά πάμε.....
- ✓ Βγγ.- Πούθ θά πάμε γιάγια;
- ✓ Γιαγ.- Θά πάμε σήν 'Αλλάδαν. Τό παπόρ' έινετ θά παίρ' μας καὶ πάει.
- ✓ Βγγ.- Γιάγια θέλω νά λέσ με ξάν παραμύθια.
- ✓ Γιαγ.- 'Υπομονήν. Θά λέγω σε τό βάθια τρανόν τό παραμύθι.' 'Άρον παραμύθι' μι 'άμον Ιστορία δμοιάζ.' 'Άρον φέύτηκον κι 'άμον ἀληθινόν δμοιάζ.'
- ✓ Βγγ.- Γιάγια σήν 'Αλλάδαν πά έφτάν' λαμπρήν;
- ✓ Γιαγ.- Τ' 'Ελλάδας ή λαμπρή έν δλεν τό τρανόν.' Μετ θ' έφτάμε 'Ανάστασην έκειτ λριστός 'Ανέστη.
- ✓ Βγγ.- Πότε θά πάμε γιάγια; 'ξέρτσ' πόσον ὡγαπώ τήν 'Αλλάδαν;
- ✓ Γιαγ.- 'Υπομονήν γιαβρόπο μ'.
-παίζει ή λύρα.....
- ✓ Ο.- Καὶ ή θερμή ἀγκαλιά τής 'Αλλάδας μας δέχτηκε στοργικά τούς ξενητεμένους ἀνθρώπους της σέ μια ξενητιά μεγάλη, πολύ μεγάλη, ξενητιά αιώνων. Καὶ ή Ιστορία πού μοιάζει μέ παραμύθι ιλείνει μέ τοῦτα τά λόγια.
-λίγα δευτερόλεπτά παίζει ή λύρα.....
- ✓ Βγγ.- Τελείωσον γιάγια τό παραμύθι'.
- Γιαγ.- 'Ο Ααδές έμουν έτον ἀνέγναστος. Χιλιάδες χρόνια σά μακρά ἐπάλεψεν μέ τή βέρβαρους. Κανείς άντεχριστός κι 'έπρεσσεν νά νινᾶ τον. Τ' ἄλλο

Γιαγ.....σά ιρυφά και τ' ἄλλο σά φανερά ἔδεξαζεν τὸν Θεόν κι ἐπαραιάλνει
ἄτον νὰ μή χάν· ἄτον. "Ινας λαδς μηνρός, ἀμαν τρανός, μέ τρανόν φύν και
τολμηρόν ιαρδίαν ~~αλλαγήσεις, αλλαγήσεις~~
~~αλλαγήσεις, αλλαγήσεις~~.

Εγγ. - "Υστερα γιάγια;

Γιαγ.- Γιδά την πατρίδαν ιαί γιά τή θρησκείαν ἐπάλεφεν κι ἐνθησευ, ἐνθησευ κι ἐδόξασεν ^{Μίχαην} ~~Ολέο~~ ιαί πατρίδαν, την Ἑλλάδαν ἐμουν.

ΕΥΥ.- Γιάγια δ λαός ντό εἶπες ποῦ Ξυντέγμεντον;

Γιαγ.- Εμεῖς εἶμες πού ξέρθαμε δύσην πόντον.

ΕΥΥ.- Ματές είμες;

Γιαγ.— "Ολεν δέ το παραμύθι· έθέλεσα δυήμερον να λέγωσ' ατο.

Εγγ. - Ριάτι ηλίας;

Γιαγ.- Οσήμερον μεγάλη ^{ζαρούχη} Αοῦτο ή ἔβδομάδα φέρεται νοῦ μπολλά.
Ηδαία διοῖνα ἔβδομάδας ήταν ἔδειξαν ήταν ἀντιδεῖξαν. Ήδαία φοράς οι Ρωμαῖοι σε
ἐκεῖνη την χρονιαίαν παλαιάν, σάν όστερνα, ήταν ἐπαραινάλεσαν τὸν Θεόν να φέρεται
τὸ τρανδόν την λαμπρήν, τὸ τρανδόν την ἀνάστασην, την ἀνάστασην της θεούς
ἔμους. Δούλοις ἦμερες ήταν ἀτώρα ἀφεντάδες. Εναν πρᾶμαν ἐκράτεις μας, τρία λόγια
ὅπομον ήν οὓς τὴν λαμπρήν, οὓς τὸ τρανδόν την λαμπρήν.
λαμπρή τρανδόν. Λριστός ἀνέστη σάν φανερά. Ελεύθερον ἀνάστασην σδέλεύ-
θερον πατρίδαν.

..... διδύτερη διδύτερη Αύρα τραγούδι

80

• Η Ρωμανία ἀν ~~περισσότερη~~ ή Ρωμανία ἀν' πάρθεν
ή Ρωμανία ἀν ~~περισσότερη~~ ανθεῖ καὶ φέρη ητοῦ ἄλλο.